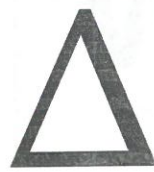

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ & LOGISTICS

Η εφοδιαστική μπροστά σε χρονικές προκλήσεις

εν απέχει από την αλήθεια ο ισχυρισμός ότι η Εφοδιαστική Αλυσίδα εξελίχθηκε ως ένας από τους πλέον δυναμικούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας, στηριζόμενη στο “δαιμόνιο” του Έλληνα που επεδίωξε και πέτυχε να αξιοποιήσει, θετικά αυτή τη φορά, τη γεωπολιτική θέση της χώρας. Σ’ αυτήν την εξέλιξη συνέβαλε σημαντικά

ο διεθνής παράγων που είδε την Ελλάδα κέντρο ενός διακομετακομιστικού κόμβου με μεγάλη γεωγραφική εμβέλεια και ακτινοβολία, ευρωπαϊκή και διεθνή, ενώ δεν έλειψαν συμπώσεις και τυχαίοι τύποι που ενίσχυσαν αυτή τη δυναμική.

Όλα όσα γνωρίζουμε για το ρυθμό ανάπτυξης της Εφοδιαστικής, με συμβολή στο ΑΕΠ σε ποσοστό 9,02% σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα της EEL, έγιναν χωρίς την ύπαρξη θεσμικού περιβάλλοντος για την άσκηση της συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας. Ο ρυθμός ανάπτυξης στον οποίο αναφερόμαστε, οδήγησε στη διατύπωση Εθνικής Στρατηγικής για την Εφοδιαστική και τις Μεταφορές που απετέλεσαν σημαντικά πεδία πολιτικής για όλα τα κόμματα που εκλήθησαν να κυβερνήσουν από το 2012 και μετά.

Αποτέλεσμα αυτού ήταν η ψήφιση του Ν.4302/2014 και στη συνέχεια η ενεργοποίησή του, ιδίως για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων της Εφοδιαστικής. Το γεγονός αυτό επιτεύχθηκε και με τη συνδρομή των Επιχειρηματικών & Επιστημονικών Συνδέσμων (ΣΕΒ, ΚΕΕ, ΟΦΑΕ, ΣΥΝΔΕΕΕ, ΕΕΛ κ.λπ.), που συχνά εκλήθησαν να εκπροσωπήσουν την επιχειρηματική δυναμική της ιδιωτικής οικονομίας στα logistics.

Εδώ και 2,5 περίπου χρόνια (Μάιος 2017) η χώρα διαθέτει θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης των επιχειρήσεων της Εφοδιαστικής Αλυσίδας. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και οι υφιστάμενες επιχειρήσεις Κέντρων Αποθήκευσης & Διανομής (ΚΑΔ) που έλαβαν προθεσμία να αδειοδοτηθούν έως τις 18/01/2020. Η προθεσμία αυτή τελειώνει “αύριο”... Και όπως έχουμε πληροφορηθεί, οι επιχειρήσεις που αξιοποίησαν τη νέα νομοθεσία είναι ελάχιστες. Οι λόγοι γι’ αυτή την υστέρηση είναι πολλοί, έχουμε αναφερθεί σε αυτούς με άλλες ευκαιρίες και συνοψίζονται σε τρεις:

(α) Η διαδικασία αδειοδότησης, παρά την όποια απλοποίηση, συνεχίζει να είναι περίπλοκη, γραφειοκρατική και δαπανηρή, ειδικά για τις υπάρχουσες επιχειρήσεις που υπόκεινται στη σχετική υποχρέωση για πρώτη φορά. Όπως έχουμε ξαναπεί, η υποβολή γνωστοποίησης, αντί της έγκρισης άδειας λειτουργίας, είναι ένα πρώτο επίπεδο απλοποίησης. Χρειάζεται, όμως, να καταργηθούν δεκάδες άσκοπα χαρτιά και ενέργειες και να ρυθμιστούν θέματα οχλήσεων και χρήσεων γης, για να γίνει η γνωστοποίηση μία δυνατή, ασφαλής και οικονομικά εύλογη διοικητική πράξη για τις επιχειρήσεις.

(β) Η πολιτική, διαχρονικά, δεν έχει αποδείξει ότι είναι αυστηρή. Δεν υποστηρίζει σταθερά και αταλάντευτα θεσμικές ρυθμίσεις και νομοθετήματα αρχών, που η ίδια έχει αποφασίσει σε παλαιότερο χρόνο. Τα φαινόμενα των παρατάσεων, των αναβολών ή των χαριστικών (διάβαζε πελατειακών) διευθετήσεων είναι συχνά, έστω και αν τορπιλίζουν βασικές θεσμικές δομές στη λειτουργία της οικονομίας. Συχνά πολλοί ελπίζουν σ’ αυτό και αναβάλλουν τη συμμόρφωσή τους στις απαιτήσεις του νόμου. Αυτό το εθνικό “σύμπτωμα” φαίνεται να κυριαρχεί σε μεγάλο βαθμό και στον κλάδο της Εφοδιαστικής Αλυσίδας.

(γ) Μεγάλο μέρος των επιχειρήσεων του κλάδου φαίνεται να βολεύεται με την παραπάνω κατάσταση. Οι περισσότεροι επειδή πιστεύουν στις αναβολές και παρατάσεις του νόμου. Κάποιοι

επειδή, δυστυχώς, δεν μπορούν να εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις του, γιατί κανείς δεν τους είχε προφυλάξει ή προειδοποιήσει για τους χώρους και τις συνθήκες εγκατάστασης, στις οποίες λειτουργούν επί χρόνια. Τέλος, κάποιοι, ελπίζουμε οι λιγότεροι, επειδή δεν θέλουν να αλλάξουν τίποτα για λόγους που οι ίδιοι γνωρίζουν... αλλά δεν κατανοούν ότι αυτή η στάση έχει γρήγορο τέλος!

Όπως προαναφέραμε, από τις 18/01/2020 και μετά, οι υπάρχουσες επιχειρήσεις που θα θελήσουν να αδειοδοτηθούν, θα μπορούν να το επιτύχουν αν συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις του νόμου και αφού προηγουμένως κριθούν για την έλλειψη νομιμότητας της λειτουργίας τους, όπως ο νόμος ορίζει. Όλα αυτά θα συμβαίνουν μέχρις ότου δοθεί νέα παράταση και νέα αναβολή... που, όταν και εάν συμβεί, ελπίζουμε ότι οι επιχειρήσεις που εν τω μεταξύ θα έχουν λάβει άδεια λειτουργίας, να αναγνωριστούν θετικά, με την απόδοση συγκεκριμένου “bonus”.

Προσωπικά και εταιρικά, ως ReDePlan που υποστηρίζουμε συμβουλευτικά τις επιχειρήσεις, στη βιομηχανία και την εφο-

δράσης της ΚΕΕ, πρέπει να υιοθετηθεί δυναμικά από τον επιχειρηματικό χώρο των logistics και τους φορείς εκπροσώπουσ του, προκειμένου να αποτελέσει δεσποζούσα πολιτική κατεύθυνση και δέσμευση για τα αρμόδια υπουργεία και την κυβέρνηση στο σύνολό της. Οι πρόσφατες νομοθετικές ρυθμίσεις (Ν.4605/2019, Ν.4635/2019) που αποδίδουν στην Εφοδιαστική όλα τα κίνητρα και πλεονεκτήματα της βιομηχανίας εντός Επιχειρηματικών Πάρκων και θεσμοθετούν τη σχεδόν ολική απαλλαγή των επιχειρήσεων από κάθε αδειοδοτική ανάγκη, συμβάλλουν σημαντικά και επιβεβαιώνουν την παραπάνω στρατηγική κατεύθυνση. Ήδη βρίσκονται σε εξαιρετικό στάδιο ωρίμανσης οι δύο πρώτες σημαντικές επενδύσεις Επιχειρηματικών Πάρκων Εφοδιαστικής Αλυσίδας στα Οινόφυτα και την Ηγουμενίτσα που υλοποιούνται, υπό την ευθύνη και καθοδήγηση της ReDePlan.

Συμπερασματικά, τα Επιχειρηματικά Πάρκα συνιστούν σημαντικά εργαλεία ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της χώρας και για την Εφοδιαστική Αλυσίδα. Αυτό καθιστά την ανάγκη βελτίωσης του θεσμικού περιβάλλοντος ακόμη πιο επείγουσα και επιτακτική. Στο πλαίσιο αυτό, υποστηρίζουμε με έμφαση ότι συνεχίζει να είναι επίκαιρο το αίτημα για μία διαρκή αναθεώρηση και βελτίωση του Ν.3982/2011. Μια τέτοια εξέλιξη, εφόσον θεσμοθετηθούν και τα κατάλληλα οικονομικά κίνητρα συγχρηματοδότησης, θα διευκολύνει την ανάπτυξη επενδύσεων σε Επιχειρηματικά Πάρκα. Ειδικότερα για τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης σε άτυπες συγκεντρώσεις, οι πόροι συγχρηματοδότησης θα ανακουφίσουν τις δαπάνες της ιδιοκτησίας (εισφορά σε χρήμα) και θα συμβάλουν στην ανάπτυξη ανταποδοτικών επενδύσεων, από φορείς της δημόσιας και της ιδιωτικής οικονομίας. Τόσο για τη Βιομηχανία όσο και για την Εφοδιαστική χρειαζόμαστε να δημιουργήσουμε Επιχειρηματικά Πάρκα, με τη μέγιστη δυνατή πληρότητα σε έργα υποδομής, σε περιοχές υψηλής ζήτησης και αναγκών της αγοράς, όπως είναι η Αττική και η Θεσσαλονίκη, με εύλογες αξίες γης και με συστήματα και δομές διαχείρισης (Facilities Management) αμοιβαίου οφέ-

λους, που θα σέβονται και θα υπερασπίζονται τα συμφέροντα των εγκατεστημένων επιχειρήσεων, για να αποδείξουμε ότι διδαχτικά από τα λάθη του παρελθόντος.

Αν έτοιμο ΔΕΝ γίνει, το Real Estate της Εφοδιαστικής Αλυσίδας και της Βιομηχανίας είναι μοιραίο να συνεχίσει να αναπτύσσεται “εκτός σχεδίου”. Σύμφωνα με πρόσφατες εξελίξεις, ο τομέας της εφοδιαστικής στη χώρα μας αντιμετωπίζει για πρώτη φορά την υποχρέωση θεσμικής συμμόρφωσης και εμφανίζεται διοτακτικός για το καλύτερο, προτιμώντας το προσωρινό, αν όχι το “πρόχειρο”. Το πρώτο λάθος έγινε όταν αφήσαμε την ακαριακή περιοχή της Ασπροπύργου στο περιβαλλοντικό και λειτουργικό χάος που υφίσταται και θα συνεχίσει να υφίσταται στην περιοχή, απειλώντας ευθέως το περιβάλλον και τη διεθνή ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που βρίσκονται εκεί. Ομοίως, κάναμε λάθος όταν “κρεμάσαμε” το μέλλον του τομέα στο Θριάσιο με προδιαγραφές ανάπτυξης που το καθιστούσαν εξαρχής αβέβαιο (όπως αποδείχτηκε) ή στο Στρατόπεδο Γκόνου που πηγαινοέρχεται ανάλογα με την “πολιτική” συγκυρία.

Η χώρα και ο χώρος εγκατάστασης των επιχειρήσεων χρειάζεται να απομακρυνθούν σταδιακά από τη δόμηση “εκτός σχεδίου”. Τώρα, σήμερα, σύντομα... Διαφορετικά, όταν θα καταλάβουμε τις καταστρεπτικές συνέπειες αυτής της επιλογής, θα είμαστε ιστορικά ανεπίκαιροι, περιβαλλοντικά αναξιοπρεπείς και ανταγωνιστικά ηττημένοι. Και πάλι θα ψάχνουμε το λάθος.

[SID:13192439]

ΑΡΘΡΟ

Του Μανώλη Μπαλλάτ*

*Ο Μανώλης Μπαλλάτ είναι πρόεδρος & δ/νων σύμβουλος Re.De-Plan AE Consultants, μέλος του Συμβουλίου Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας Εφοδιαστικής

Εδώ και 2,5 περίπου χρόνια (Μάιος 2017) η χώρα διαθέτει θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης των επιχειρήσεων της Εφοδιαστικής Αλυσίδας. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και οι υφιστάμενες επιχειρήσεις Κέντρων Αποθήκευσης & Διανομής (ΚΑΔ) που έλαβαν προθεσμία να αδειοδοτηθούν έως τις 18/01/2020. Η προθεσμία αυτή τελειώνει “αύριο”... Και όπως έχουμε πληροφορηθεί, οι επιχειρήσεις που αξιοποίησαν τη νέα νομοθεσία είναι ελάχιστες.

διαστική, στη χωροθέτηση και αδειοδότησή τους, διαδίδουμε και υποστηρίζουμε τη νόμιμη λειτουργία τους, σε συνθήκες υψηλής περιβαλλοντικής προστασίας. Στόχος είναι αυτές (οι επιχειρήσεις) να μην αυτοαποκλειστούν από τον διεθνή ανταγωνισμό που επιβάλλει συγκεκριμένα κριτήρια λειτουργίας στο επιχειρείν και να συνεχίσουν να υφίστανται ως επιχειρηματικές οντότητες.

Αυτός είναι και ένας από τους βασικούς λόγους που υποστηρίζουμε σοβαρά τη χωροθέτηση των επιχειρήσεων της εφοδιαστικής αλυσίδας σε Επιχειρηματικά Πάρκα. Σε νέα Επιχειρηματικά Πάρκα που θα προσελκύσουν επενδύσεις για την κατασκευή μεγάλων υποδομών ΚΑΔ, ενδεικτικού μεγέθους 40.000τ.μ. και ύψους 18 έως 21μ. που ζητείται η αγορά των logistics. Και σε Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης που θα προκύψουν με τη μετατροπή των άτυπων συγκεντρώσεων μείζονος σημασίας στην Ελληνική Επικράτεια. Προς επιβεβαίωση της παραπάνω αναγκαιότητας υπενθυμίζουμε ότι στη βιομηχανική περιοχή των Οινόφυτων, το 23% των εγκατεστημένων επιχειρήσεων ανήκουν στην Εφοδιαστική Αλυσίδα. Αντιστοίχως στη βιομηχανική περιοχή του Καλοχωριού, η Εφοδιαστική αφορά στο 18,3% των επιχειρήσεων έναντι 12,9% της βιομηχανίας, ενώ στη Βαμβακιά Ελευσίνας, η βιομηχανία κατέχει ποσοστό 22% έναντι 60% που καταλαμβάνουν επιχειρήσεις εφοδιαστικής & χονδρεμπορίου αθροιστικά.

Με βάση τα παραπάνω, η ανάπτυξη των Επιχειρηματικών Πάρκων στην Ελληνική Επικράτεια, σύμφωνα με το Εθνικό Σχέδιο